

дѣлко, а келявъ чифутинъ, ако ти не строша кемен-
чето, като на врабче.

А р с о.

О, о, о! страшенъ ли сѣмъ Манго? . . .

Н е д ѣ л к о (изважда изъ поѣсътъ си едно
габровско ноженце.)

Мжлчи, или сега ти изваждамъ червата!

Я с ѣ н о в ѣ.

Ето каква е нашата вѣрна и сговорна дружина!
Ето какви сѣ нашите бжлгарски юнаци, които мислятъ
да избаватъ отечеството си отъ чуждото робство! Кара-
йте са, мои мили братия! вадете си очите за нищо и
за никакво; псувайте са, като брадати цигане, и отъ
васъ Бжлгария ще да види голѣма полза! Азъ до днесъ
не сѣмъ видѣлъ двама бжлгаре, които да сѣднатъ
заедно да ѣдатъ и да пиятъ, и да са не скарать. Ка-
жете ми, не е ли срамота да са карате за богъ да
прости.

Н е д ѣ л к о.

Азъ сѣмъ гордъ, и яко-яко не обичамъ да ма
закачатъ.

Я с ѣ н о в ѣ.

Ти трѣба да бждешъ горделивъ тамъ, дѣто трѣба; а не
дѣто не трѣба. Ти са сжрдишъ на Арса, че са
шегува съ тебе; а не сжрдишъ са на турците, които
сж та направиле на магаре и ѣздатъ та отъ самото ти
рождение; ти са сжрдишъ на Арса, че та праща въ
кжрчмата; а не сжрдишъ са на Мидтатъ-паша, когато
та испроважда да му доведешъ сестра си или майка си.